

den højtærede Handelsminister ukært at besvare disse. Naar den højtærede Handelsminister til sidst ganske tydeligt og klart angav, at det var selvfølgelig Regeringen, som maatte forelægge de Forslag, som eventuelt maatte blive at fremsætte, kan jeg kun være tilfreds med denne Udtalelse. Men til Forklaring af Udvalgets Stilling, saaledes som jeg opfatter den, vilde jeg dog gerne sige, at naar Handelsministeren bruger den Vending, at Spørgsmaalet ligger i Udvalget, saa kan dette ikke siges at være rigtigt. Spørgsmaalet ligger ikke i Udvalget, Spørgsmaalet ligger hos Industrien og hos Regeringen. Udvalget kan, efter hele sin Natur og efter alles samstemmige Opfattelse deraf, ikke gøre andet end sætte sig ind i, hvad der meddeles, for at være à jour med Sagen, naar Regeringen eventuelt maatte fremsætte sine Forslag. Det kan derfor heller ikke være noget Arbejde fra Udvalget, man venter paa. Der kan ventes paa Industriens Arbejde, og jeg forstaa ogsaa, at Industrien ikke vil kunne være færdig med dette Arbejde paa denne Side af det Industrimøde, der skal holdes i Slutningen af denne Maaned her i Byen. Men naar Industriens Arbejde er færdigt, saa vil altsaa det Øjeblik komme, da Regeringen vil tage sin Stilling, og saa vil vi faa Lejlighed til at bedømme denne; og da vil det vel være til Fremme for Sagens videre Behandling, at der har været Lejlighed til i et Udvalg at følge Sagen fra første Færd. Det maa jeg mene er Grunden til, at Regeringen har billiget eller ønsket denne noget usædvanlige Fremgangsmaade.

Maa jeg ligeledes sige til den højtærede Handelsminister, at han behøvede ikke at meddele mig, at han ikke havde været ude af Kontakt med sit Parti, for jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det intet Øjeblik vilde være tænkeligt, at han skulde være ude af Kontakt med Partiet. Jeg føler mig overbevist om, at han altid vil være der, hvor Partiet er; hvad enten det er for eller imod, vil han være det. Det er jo ogsaa det, vi hidtil har set. De Bemærkninger, jeg fremsatte, havde netop derfor kun til Hensigt at gøre opmærksom paa, at da Ministeren i sin Tid udkastede Tanken om Importforbud, havde han en midlertidig Succes i Venstre. Da var han i Kontakt med sit Parti, fuldkommen. Nu, da Partiet forkaster Importforbud, er han ogsaa i Kontakt med det og forkaster det med samme Iver. Naar nu den højtærede Handelsminister udviklede en teoretisk Forskel paa Anvendelsen af Importforbud i een Hensigt og Anvendelsen

af Forbudet i en anden Hensigt, saa vil jeg overlade til den højtærede Handelsministers Partifæller at forstaa denne teoretiske Forskel; for et Forbud vil dog nødvendigvis altid virke paa samme Maade. Kun maa jeg sige, at jeg ikke rigtig har forstaaet, hvorfor den højtærede Handelsminister i Aalborg overhovedet har kunnet nævne Tanken om en midlertidig Forhøjelse af Toldafgifterne som en af de Tanker, Regeringen havde været inde paa. Det, maa jeg sige, forstaaer jeg ikke efter den Stilling, som Partiet har taget — men Kontakten vil vel nok blive tilvejebragt.

Maa jeg, idet jeg takker for den højtærede Handelsministers Udtalelser om Handelsbalancen og Bekræftelsen af, at de Tal, jeg fremførte, rimeligvis vil vise sig at være de rigtige, sige, at jeg ikke ganske kan anerkende hans Fordeling af Ansvaret, naar han siger: Der er Underskud i 1919 og Underskud nu, saa har altsaa begge Ministerier det samme Ansvar. Thi i 1919 var der, som bekendt, tomte Lagre, der skulde og maatte fyldes til Landets Forbrug. Der maatte derfor ske en Import; men saa snart denne Fyldning af Lagrene indtog Karakteren af en Overfyldning, saaledes at man i Forretningsverdenen blev opmærksom derpaa og derfor henvendte sig til den daværende Regering, fulgte Regeringen den Opfordring, der blev rettet til den om at søge at tilvejebringe en Standsning i de Vanskeligheder, der var ved at vise sig. Det lykkedes ogsaa delvis. Og efter min Opfattelse vilde det være lykkedes end mere, hvis man havde fulgt det Forslag, der blev fremsat i Marts, men som blev standset, ikke fordi det manglede Tilslutning fra et Flertal heri Tinget — thi etsaadant kunde opnaas fra de to Partier, som den Gang dannede Flertallet —, men fordi Rigsdagens Arbejder overhovedet blev afbrudt paa den bekendte Maade. Det, der derefter er sket, er, at Dollaren fradret Punkt, hvor den befaendt sig i Marts Maaned 1920, bevægede sig op til over 750, hvorefter den nu atter er vendt tilbage til Udgangspunktet i Marts 1920. Men hele den Bjergbestigning, som Dollaren har foretaget i denne Tid, hvorved vi kom, op paa den overordentlige Højde, paa hvis Top en væsentlig Del af de Indkøb, der nu tynger Handelsbalancen, har fundet Sted, har den nu siddende Regering sit Ansvar for. Det har ikke været min Mening at paa-staa, at der mellem Valutapolitikken og den nuværende industrielle Krise, forsaavidt denne stammer fra Tyskland, er nogen Forbindelse, og noget saadant vil heller ikke findes i de Udtalelser, jeg fremsatte. Derimod er der mellem Valutapolitikken og